

MARBÄCK

VÅR HEMBYGD
2010

Vi hoppas med detta hembygdsblad
få en god kontakt med
Hembygdsföreningens
medlemmar. Hör gärna av Er
och kom med förslag på aktiviteter
som Vi kan genomföra tillsammans!

Marbäcks Hembygdsförening
har idag 114 medlemmar och
vi hoppas på att bli fler!

Stöd föreningen och vår målsättning med
att bevara hembygdens kultur, samt en
”levande” Hembygdsgård

Medlemsavgiften är 75 kronor. Sätt in det på bankgirokonto
225-9109 så blir du medlem om du inte redan var det.

Styrelsen består av:

Lars Källner, ordförande

Bengt Nilsson, sekreterare & kassör

Björn Karlsson, vice ordförande

Christer Källner

Barbro Ferm

Marie Samuelsson

Ingvar Andersson

Johan Örfelth

Vill du hyra hembygdsgården till någon aktivitet, hör med vår vaktmästare
Rolf Henriksson 0380 – 420 35

Redaktionskommitté:

Bengt Nilsson, Christer Källner samt Johan & Veronica Örfelth.

Omslagsbild: Göran Engström

”Hembygdsgården en pärla”

*Detta uttryck har blivit
Lars Källners kärleks-
förklaring till Marbäckes
hembygdsgård.*

*Som medlem i styrelsen
sedan 1983, och dess
ordförande från 1984,
har han varit delaktig
och ledande i mer än ett
kvarter sekel!*

Han har förmågan att se positivt, men ändå realistiskt, på hembygdsföreningens arbete och som före detta lantbrukare är han rationell och handlingskraftig när praktiska arbeten skall utföras vid hembygdsgården. Uppvuxen på gården Fagerhult och under många år arrendator på Herrestad, känner han Marbäckes socken väl och i nedanstående text uttrycker han med egna ord:

..Marbäckes hembygdsgård har byggts upp av våra förfäder och nästa år fyller den 75 år! Det är en fantastisk anläggning som under åren byggts ut och blivit en samlingsplats där vi kan träffas och trivas såväl inne som ute. Här har vi våra sammankomster som samlar många människor, nu senast julfesten då vi hade fullt hus.

Vissa samlingar sker tillsammans med Svenska kyrkan, exempelvis vid Valborg. Vi hyr också ut gården för högtider som bröllop och andra arrangemang.

I hembygdsgården har vi under åren inte bara samlat föremål utan även bilder och handlingar från tider som svunnit, allt för kommande generationer. Det är även viktigt att tänka på nutiden, även den blir en gång intressant och med den teknik vi har i dag är det lättare att dokumentera det som sker omkring oss.

Vi har även hembygdsgården som utgångspunkt när vi berättar om det som finns i socknen, ett exempel är Katrineholms slott och sägnen om Flottön i sjön Ralången vilken flöt upp när det stundade orostider.

Vi har haft visningar av byggnaderna vid Herrestad som sädesmagasinet, kvarnen, smedjan och mejeriet; byggnader vars historia jag forskat i. Det har naturligtvis funnits andra näringar i vår socken, jag kan nämna kraftstationen i Fagerhult och tegelbruket vid Stalpet.

Våra torpvandringar är uppskattade liksom våra strövtåg till olika gårdar och vi får heller inte glömma våra bönhus. Frikyrkorörelsen har påverkat vår bygd i stor utsträckning och i Vallstorp (nedan) fanns Betania, nu är det bara rester av grunden kvar. Sådana här aktiviteter kommer vi att fortsätta med.

Det är viktigt att vi värnar om vår hembygd och det är min önskan att alla, ung som gammal, ska känna sig riktigt hemma i Marbäcks hembygdsgård, en verklig pärla!

Betania Vallstorp i början av 1900-talet

Min duktiga farmor Sofia

Farmor föddes i Björnaholmen i Norra Sandsjö socken 1863. Hon växte upp i ett burget bondehem och hade fyra bröder. Hon var säkert inte bortskämd utan fick uträtta många sysslor efter den tidens sed. Duktig och fortfärdig blev hon. Hennes far var kyrkvärd och hon har berättat att de stöpte alla ljusen till kyrkan till jul.

Redan som 20-åring gifte hon sig med en storbonde, ägaren till Holmen vid sjön Nömmen. Tyvärr blev hon änka efter bara tre år. En tid efter träffade hon min farfar, Ludvig Karlsson, (född och uppvuxen i Högaskog, inspektor vid Liljenbergska fideikommisset och boende i Brunnseryd vid tiden för äktenskapet med Sofia). De gifte sig, farmor sålde Holmen och flyttade till farfar i Marbäcks socken. Där köpte de Fagerhult (mitt blivande barndomshem).

”Kära mor” kunnig och stark

Farmor var en mycket stark, frisk och kunnig kvinna och hon styrde med stor vilja över tjänstefolket och även över barnen. Hon kallades för ”kära mor”. Det var en ära att bli kallad så.

Farmor tyckte aldrig att något var besvärligt. Hon fordrade mycket av andra, men också mycket av sig själv. Hon klagade aldrig och var aldrig sjuk. Det var mycket att bestyra, men farmor trivdes med arbetet på Fagerhult. Stora bakugnen eldades ofta upp för stora bak. Allt slaktades hemma, smör kärnades och ost ystades. Pappa och hans bröder fick åka till Eksjö torg och sälja av gårdens produkter, det var tre mil dit. Vår och höst var det storbyk (tvätt). Då behövdes extra hjälp, liksom vid skördetid, tröskning m.m. Hushållet var ofta stort.

När första världskriget bröt ut blev det ont om fotogen och det var inte lätt med belysningen. Då byggde farfar och farmor med hjälp av många arbetare en kraftstation, som försörjde Fagerhult och sju andra gårdar med el-ström. Detta minns även jag, för den fanns kvar till 1934 då Smålands Kraft övertog elförsörjningen.

Vävkunnig

Farmor var mycket vävkunnig. Allt vävdes ju hemma förr, såsom gardiner, möbeltyg, bolstervar, drälldukar, klänningstyg, vepor i härliga färger, m.m. men innan allt kom i vävstolen skulle linet skördas och beredas. Jag minns bastan därhemma och jag minns de underbart vackra, blåa linåkrarna, som böljade i vinden. En fin minnesbild har jag också av hur farmor spann lin på sin blåa spinnrock. Vad fort och fint hon spann!

Farmor trivdes mycket väl när hon hörde vävstolarna dunka i jämn takt. Hon hade aldrig gått i vävskola, men att räkna ut och sätta upp en väv var naturligt för henne. En liten trevlig julklappsvers skrev min mamma på en drällduk jag fick:

”De gamla som ej bland oss finnas
i juletid vi dem särskilt minnas.
Din farmors hand var hård och sträv,
men tänk vad inslag hon gjort i väv”.

Frikyrkoförsamling

Farmor och farfar tillhörde Betania-församlingen i Vallstorp, en dryg mil från Fagerhult och dit åkte vi ofta. När farfar blev gammal fick han ont av gikt och köpte då en vurst (promenadvagn) som han lätt kunde gå upp i. Jag fick ofta följa med honom och öppna de många grindar, som förr fanns på vägarna. Det var roligt att åka i den fina vagnen – men de långa mötena var inte roliga! Ofta var det möten i den stora salen hemma i Fagerhult. Om mötena blev långa kunde farmor bjuda på gröt, smörgås och kaffe. ”För henne var ingenting omöjligt” sa en gång min pappa. Farmor och farfar var ofta med vid dödsfall, farfar ”läste ut liket” och farmor tog väl hand om de sörjande. Farfar ”höll” häst och vagn till kyrkan för likfärden.

Flyttade till flygelbyggnad

När min pappa och mamma arrenderade Fagerhult, flyttade farfar och farmor 1920 till en rymlig flygelbyggnad. Där mådde de bra. Farfar, som var handikappad av gikt, satt i sin gungstol med utsikt mot gården. Där kunde han – till en del – följa arbetet. Ibland sa han: ”Sofi, nu har drängarna tagit för lång middagsrast!” ”Det ska du inte lägga dig i” kunde farmor svara.

Byggde hönshus

Farmor med sin stora arbetskapacitet och sin energi, byggde ett stort hönseri. Flera fina hönshus, timrade, med tegeltak. Jag fick ofta städa hos hönsen, även putsa fönstren, för där var alltid snyggt. Farmor hade kalkoner, ankor, gäss, och riktigt fina avelshöns. Hon var med på utställningar i Nässjö, Jönköping och Göteborg, och fick både 1:a pris och hederspris.

Vad roligt det var när kycklingarna spratt fram i äggkläckningsmaskinen – den hade hon i det varma köket. Många gånger fick jag plocka ut ägg ur balarna. Det tyckte jag om Sedan var jag med och packade dem i 100 – 200 st – lådor för försäljning.

Du får stilla dig ”e lita stunn”

Farmor var alltid i farten, men när morgonandakten kom i radion, då satt hon stilla och lyssnade med knäppta händer. Jag tyckte det var en lång kvart, men då sade hon till mig: ”nu får du stilla dig e lita stunn”.

Vi hade lokaltelefon mellan huvudbyggnaden och flygeln. När vi ville farfar och farmor något fick jag ringa dem. Ibland skulle farmor komma in och bada oss, ibland hjälpa mamma med de för henne arbetsamma baken.

Farmor orkade och kunde. Jag tror aldrig det förekom ett ont ord mellan mamma och farmor. Ibland kunde farmor säga: ”Vi ska bjuda in Judith (min mamma) på elvaka kaffe, så vi får höra lite nytt”. Mamma var bra på att berätta nyheter och annat roligt, som farmor och farfar tyckte om att höra. Farmor hade en händelserik levnad, mycket beroende på henne själv. Hon fick en god start i livet och hade det bra. Hon delade med sig av vad hon ägde i pengar och natura. Ingen av den tidens folk levde i över-

flöd, utan arbete var en livsnödvändighet. Farmor lämnade efter sig ett stort bevis på det och en äkta smålandsvilja och en fast tro på Gud.

Text av Barbro Kanbrant

Spökhistorier från gamla Fagerhult

Barbros fader Carl Källner såg vid ett tillfälle på Fagerhult, med egna ögon en dam, svartklädd och i krinolinförsedd klänning, när han en dag var uppe på en stor vindsgarderob och slungade honung, detta var mitt på dagen. Plötsligt stod damen bara där. Hon syntes först suddigt, sedan tydligare. Han såg henne i profil och kunde inte riktigt uppfatta hennes ansikte i tydliga drag. En lång stund stod hon bredvid honom, sedan försvann hon genom de tjocka stockarna i väggen. Året var omkring 1912, då Carl var i 20-års åldern. Hans reaktion på det inträffade var: - Nog var det underligt, men rädd var jag aldrig.

När Barbros mor Judit i tioårsåldern var på visit på Fagerhult tillsammans med sina kusiner Ester, Joel och David Franzén hände följande.

Året var omkring 1905. De låg alla i gästrummet på natten. Joel och David låg i en utdragssoffa.

- Varför knuffar du mig? sa David till Joel.
- Jag knuffar inte dig; replikerade Joel.

Detta upprepades många gånger under natten och Judit som var vaken hörde allt. Senare på natten, det var en ljus juninatt, väckte Ester Judit och sade:

Titta tant Sofia (Barbros farmor) står vid fönstret. Hon plockar med våra små broscher. De hade tidigare lagt broscherna på ett litet bord vid fönstret.

- Nej det är inte tant Sofia; fortsatte Ester. Men hon såg tydligt en person i rummet!

Judit såg dock ingen person alls!

Återberättat från minnet av Christer Källner [Barbro i texten (Kanbrant) är Christers faster]

Marbäcks kyrka år 1921

Stiftelsen Marbäcks Skogsallmanning

Stiftelsen har sina rötter i vad framsynta kommunalmän tog sig för år 1927. Det året blev en skogsmark på Holma ägor till salu, och kommunen erbjöds att köpa den. Tanken med kommunal skog var inte ny. Tidigare hade det varit tal om att förvärva Gottamålen, men den gången stannade det blott vid "tal om". I Lommaryd framlades i början på 1900-talet förslag om en skogsallmanning, men det rönste starkt motstånd. Dessutom visste man att en del socknar i Dalarna gjort sig skattefria medelst avkastningen från kommunal skog.

Den aktuella skogsaffären i Holma hade utretts av en arbetsgrupp, som tillsammans med kommunalnämnden framlade följande plan. Köpesumman var 27 000 kronor, och efter försäljning av avverkningsbar skog återstog 15 000 kronor, att förräntas under tio år. Ränteutgifterna bör täckas av arrendet för Holmastadshem, samt en årlig uttaxering om 500 kronor. Om tio år beräknades ytterligare avverkning kunna ske, varefter skogen skulle kunna vara betald och börja lämna utdelning.

Köpet genomfördes med minsta möjliga majoritet vid kommunalstämman och en reservation antecknades. Första tiden blev det alltså utgifter, men efter några år började skogen betala tillbaka. Med stigande skogspriser seglade företaget i medvind och kritiken ebbade ut.

När det längre fram i tiden började talas om kommunsammanslagning uppstod frågan – Hur skall det bli med skogen? De flesta i Marbäck var av den uppfattningen att eftersom skogen betalats genom frivillig uppoffring av socknens inbyggare, borde dessa och de som framdeles kom att bo här även åtnjuta dess avkastning.

Kommunalfullmäktige beslöt att 1948 följa länsstyrelsens råd att förvandla Holmaskogen till en stiftelse med namnet Marbäcks skogsallmanning. I stiftelsens stadgar står i första paragrafen "skall hava till ändamål att gynna

och åstadkomma inrättningar och verksamhet av allmänt intresse åt ortsbefolkningen i Marbäcks socken", och så har ju också varit fallet med det goda stöd, som Marbäcks hembygdsförening kunna få genom bidrag från Stiftelsen.

Fastigheten Holma 1:7 består av skogsmark, förutom det gamla torpet Hållsten, som uthyres som fritidslägenhet.

Fastigheten ingår även i Försjöns fiskevårdsområde, och både fiske samt jakt är utarrenderade.

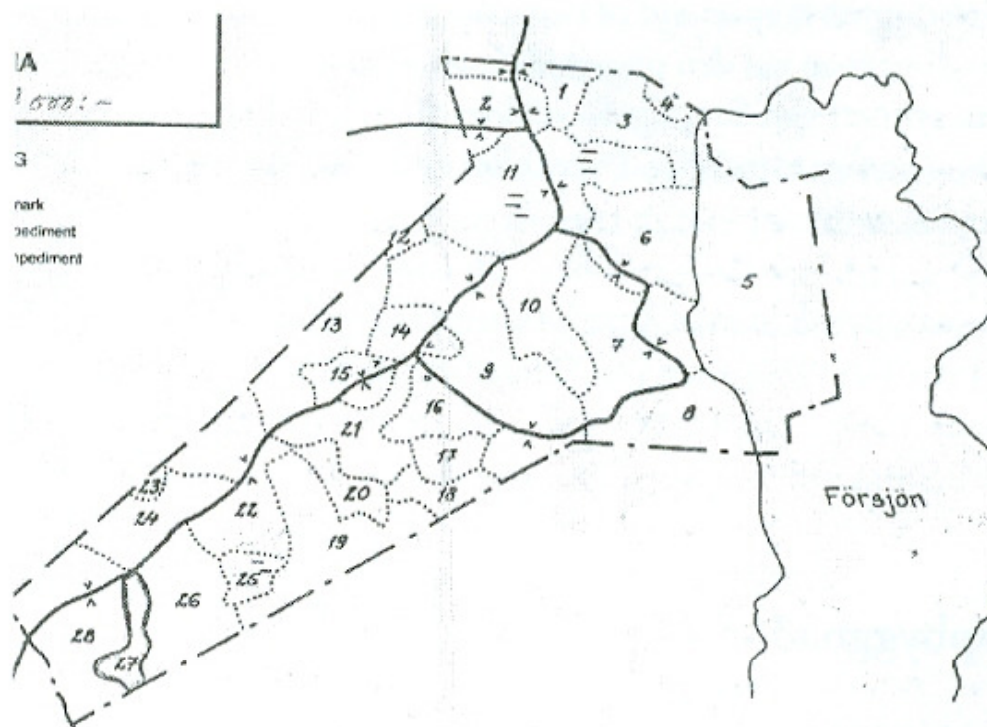
Arealen är 67 hektar, den produktiva skogsmarksarealen är 64 hektar, 2 hektar impediment (myr och berg) samt tomt och vägar 1 hektar.

Under en lång följd av år har SÖDRA skogsägarna varit entreprenörer på skogsvård och avverkningar.

Styrelsen för Stiftelsen består av nio ledamöter, med personlig ersättare, som väljes av Aneby kommunfullmäktige på en mandattid av fyra år.

Från Hembygdsföreningen sida är vi mycket tacksamma och glada över att få möjlighet att söka bidrag från Stiftelsen, vid reparationer och underhåll av Hembygdsgårdens byggnader.

Bengt Nilsson

Skala 1:10000

Karta över Marbäcks skogsallmanning

Albert Gustafsson

Speglingar

Tjugo år i Marbäck hembygdsgårds historia. En sammanfattning ur Albert Gustafssons krönika mellan åren 1936-1956

1. En lyckad expedition

Den 24 februari 1936 startade en spännande expedition från Marbäcks prästgård. Deltagarna var kyrkoherden Erik Wastersson, med fru, arkitekten Johan Dahl, och konstnären Aram Norrman och skogvaktare Simon Boström. Målet var Askeryd där en så kallad överloppsbyggnad vid prästgården skulle beses, den var då tänkt som en framtida huvudbyggnad vid den planerade hembygdsgården i Marbäck. Arkitekten Dahl fann den synnerligen lämplig. Så ställdes färden till Biarp och kyrkovärden där hans loftbod ansågs förträfflig. Detta efter en mindre förändring. Sista anhalten Klinten gav också napp.

En lyckad dag ansåg de fem med rätta förutsättningen för detta djärva tilltag var en gåva från fröken Märta Bogeman (6000 riksdaler) och en fin tomt skänkt av Greve Bonde.

2. Uppbyggnad

Så började ett fantastiskt uppbyggnadsarbete vid den kommande hembygdsgården. Simon Boström, den praktiska och kunnige ledde arbetet och ytterligare två hus införlivades med gården. Ett år efter Mattiasdagen, 24 februari, den första vårdagen enligt gammal talesätt, flyttade vaktmästaren in.

3. Fester och gäster

Så äntligen blev det den 8 augusti 1937. I som ” rann upp med sol och flaggor mot en blå himmel” enligt hävdtecknaren . Hembygdsgården skulle invigas! Det blev en fest som hette duga. Landshövdingen Hamrin, Greve Carl Bonde och fröken Märta Bogeman, ”donator” samt ytterligare 1500 personer var där!

Inledning i kyrkan fest och musik och högtidstal vid hembygdsgården och så avslutning i kyrkan.

Hembygdsfesten firades sedan årligen i början av augusti. År 1938 fick Marbäcksborna uppleva ett fantastiskt festtåg med musik och folkdansare från Lenhovda.

1940 anlände landshövding Olle Ekblom i hästdroska och detta blev ett koncept som fortfarande står sig. Men folkligast och festligast var kanske luciafesterna i december och skidans dag i februari.

4. Ut i det blå!

Ända från starten ordnades resor. En av de första gick till Skurugata och Skuruhatt. År 1939 vidgades cirklarna, och lördagen den 15 augusti gick färden över Tranås – Gränna -Jönköping med slutmål Smålands Taberg.

En resa ”Ut i det blå” den 17 juni 1953 förtjänar att omnämnas. Initiativ-tagare var Anna Andersson , Marbäck. Halv sex om aftonen den 17 juni startade man från Hembygdsgården. Ingen visste vart det bar iväg. Dragspel och allsång förgyllde färden. En tävling angående resmålet anordnades. Först bar det iväg norrut till Sunhult, men sedan lades kursen om, och man passerade Hullaryd och Huskvarna. I den stora staden Jönköping åkte man på smala gator och hamnade i statsparken vid Alphyddan, där kaffe serverades. Muntrationen bestod av diktläsning.

Ida Boström var ensam om att gissa rätt. Belöning – Fri resa!

En mycket lyckad resa i vackra juni! Allt enligt protokollet.

5. Var välkommen envar under ungdomens tak.

Redan från början blev Hembygdsgården en viktig samlingsplats för traktens ungdom.

Man känner glädjen och gemenskapen smitta av sig när man läser Albert Gustafssons beskrivningar.

Ungdomskretsen var navet. Från julfesten 1939 citeras följande. "Ljusen brann och girlanger och flaggor lyste. Ringlekarna värmdde alla, och till sist bars granen ut och avkläddes".

Arbetsmöten, försäljningar och lägerbålsaftnar förekom, men även bibelstudier och stora ungdomsträffar. Ungdomsträffarna började med gudstjänst i kyrkan, sedan kaffesamkväm i bygdegården. Många namnkunniga personer medverkade.

6. I krigets skugga

Andra världskriget påverkade även Marbäcksborna och bygdegårdens aktiviteter. På vintern 1940 började " våra ärade damer att anordna arbetsmöten för tillverkning av snödräkter, strumpor mm, som vårt broderfolk så väl behöver".

Pastor Artelo ställde in sig till Finlands försvar. Med beundran såg man på hans hjältemodiga försvar. 1942 präglades också av allvaret, men nu på ett annat plan.

Teologi-och filosofie kandidaten Ester Sutterman gästade Marbäck och talade om "Den andliga beredskapen". När kriget avklingat delade Anebyortens krigsbarnshjälp ut medaljer och diplom till familjer som tagit emot finska barn.

Finska staten stod bakom och diplomerna var undertecknade av president Pasikivi.

7. Folkbildning

Det är verkligen roligt och med beundran man läser det välskrivna dokumentet signerat Albert Gustafsson, Haga, speciellt, kanske om folkbildningskursen hösten 1953; 19 oktober – 22 november. Ämnena var följande: Hembygds-kunskap, litteratur och psykologi. Många välkända namn stöter man på : Rektor Stig Dominique, rektorsparet Sallnäs på Sörängens folkhögskola, Einar Karlén Eksjö. Detta bara ett axplock.

Författare: Bengt Classon

Hembygdsgårdens invigning 1937

Marbäcks Hembygdsförening

Årskrönika 2009

En festkväll med anledning av att "knekttorpet" eller "lillstugan" (som vi ibland benämner den), åter var iordningställd, avhölls den 16 januari. Inledningen av kvällen skedde framför brasan i den nymålade stugan, upplyst med levande ljus och med ett kåseri av Sven Nordström angående torpstugans historia. Kvällen fortsatte sedan inne i Hembygdsgården med kaffe, tårta och trevlig samvaro.

Årsmötet hölls den 27 februari i Hembygdsgården. Med fotoprogrammet "Mina smultronställen" inledde Lennart Gustafsson, Tranås, årsmötet. Det var en härlig sammanställning av naturbilder, med en kvalité som var så gott som fulländad. Efter kaffe med semla vidtog årsmötesförhandlingarna. Verksamhetsberättelsen talade om en hel del reparationer, bland annat har "knekttorpet" renoverats invändigt med målning och utvändigt är taket omlagt.

Styrelsen omvaldes i sin helhet, och till revisorer omvaldes Marianne Gustafsson och nyvaldes Sven-Göran Larsson, med Bengt Svensson samt Camilla Taglert som ersättare. Nya stadgar för Hembygdsföreningen antogs.

Kopplingen med Marbäcksförsamling som en del av föreningen upphör i och med nya stadgar. Anledningen är att Marbäcksförsamlingen uppgått i den nya sammanslagna Aneby församling, som även omfattas av Bredestad och Bälaryds socknar.

Brasafton i samarbete med Trädgårdsföreningen, den 25 mars blev en fin kväll, där Leif Joakimsson, Stockaryd, visade bilder och berättade om Sveriges alla orkidéer. Barbro Ferm stod för en trevlig musikfrågetävling.

Valborgsmässofirandet blev som vanligt vacker och stämningsfullt, med en jätte-brasa som vi fick tända, trots det torra vädret som varit den senaste tiden. Inledning i Kyrkan med andakt av nya kyrkoherden Olof Nyhlen, sång Göran Johansson och diktläsning av Inger Källner. Efter trivsamt kaffe-drickande i

Hembygdsgården tändes brasan och vårtal hölls av Olof Nyhlen. En för kvällen särskilt sammansatt kör, under ledning av Ulf Lundberg, sjöng de traditionella vårsångerna. Kvällen avslutades sedan med kanonsalut, fyrverkeri fick ej förekomma p.g.a. brandrisken ute i markerna.

Hembygdifesten den 16 augusti var föreningens ”stora kraftsamling” detta år, tillsammans med Aneby hembygdsråd. ”Ett positivt mottagande med ett bra programupplägg” blev betyget för en trevlig festdag. Johan Birath, Boxholm, höll ett underhållande kåseri om skillnader mellan förr och nutid. Kåseriet inramades med sång av Vocal Voices, som blev mycket uppskattat. En mängd aktiviteter samt en del hantverksförsäljning omramade tillställningen.

Inbrott i ”knekttorpet” drabbades vi av någon gång mellan den 8 – 11 augusti. Ett fönster på västra gaveln hade brutits upp och en del föremål var stulna. Försäkring ersätter till en del det stulnas värde, men sakerna är tyvärr borta och kan ej ersättas med nya. Glädjande nog hade våra slutkanoner förvarats inne i Hembygdsgården detta veckoslut, annars hade med säkerhet även de varit borta.

Tårtfest den första fredagskvällen i november, var dukad med tårtbuffé i Hembygdsgården. Lagom med folk och trevlig musikunderhållning. Vi fick dessutom tävla i ”musik-vetande” där Barbro Ferm hade kluriga frågor till sitt piano-spel!

Biodlarföreningen har blivit som fasta hyresgäster i Hembygdsgården. För närvarande har de sitt material uppe på ”rännet” i vår ladugård, och tre starka bisamhällen utanför ladugården, till fromma för växterna runt om i bynsom de hjälper till att pollinera. Det finns nu planer på att göra i ordning en bättre verksamhetslokal i södra delen av portlidret, där det nu är lagerutrymme för diverse material.

Bengt Nilsson

Några tänkvärda ord...

Det borde finnas en soppa som kunde ålderns framfart stoppa och gärna kryddad lite lätt med tur att vinna på roulett. Tänk om det fanns en karamell som gjorde människan så snäll att varje gång dom bet en bit så lät de bli att prata skit. Kan ingen tillverka ett klister som lagar nerver när de brister? Och lagar synen på en del som bara ser varandras fel.

Dikt av okänd författare från 1909. Uppläst av Inga- Lena Nilsson på julfesten 2010.

ÄLDREOMSORG

Världen är full av kvinnor
med platta åldrade barmar
Färglösa rynkiga ansikten
och slankiga hängande armar.

Det riktigt kryllar av oss
på pensionärernas danser
Fast inte ens på "damernas"
har vi så stora chanser.

Kanske borde man köra ut oss
i skogen den mörka och djupa
och låta komma till heders
fortidens ättestupa?

Skulle Samhället inte jubla
då vi störtades över hällen?
Nej syster - Vi ger med vår hjälplöshet
De unga ARBETSTILLFÄLLEN.

Sara Fritzén

EKOLOGI

Gör någon glad! Släpp ut en fluga
Och hälsa varmt till nästa stuga

Till vilken granne ska jag hälsa?
Till Gun, Till Iris eller Elsa?

Men knappt hann flugan tanken tänka
förrän en fågelnäbb sågs blänka

Och glad blev fågeln som är tvungen
att ständigt stoppa mat i ungen.

Sara Fritzen

Utsikt över Ralången från kyrkan år 1926.

Marbäcks hembygdsförenings program för 2010

Årsmöte fredag den 26 februari med filmvisning av Lennart Andersson, "Mellan skog och sjö II".

Foto afton fredag den 27 mars, ta gärna med er egna (gamla) fotografier.

Valborgsmässofirande 30 april, traditionellt i samarbete med Svenska kyrkan.

Utflykt till Askeryd söndag 30 maj. Vi åker bil med samling vid hembygdsgården klockan 14.00.

Hembygdsgdagen i Bredestad, datum ej fastställt.

Höstkväll framför brasan, fredag 12 november tillsammans med Trädgårdsföreningen.

Programaktiviteter kommer att utannonseras i lokalpressen.